

Αισθάνομαι ισχυρή συγκίνηση, ευθύνη και σεβασμό, ευρισκόμενος, ενώπιον μίας περιγραφής, τής προσωπικότητας και τού σπουδαίου, καλλιτεχνικού έργου, τής παλαιάς μου συμμαθητριάς και συμπατριώτισσας, Βασιλικής Δ. Αντωνοπούλου. Κρατώ στην μνήμη μου, τήν αέρινη φιγούρα μίας παιδίσκης, να στροβιλίζεται, μέσα στο σμήνος τών μαθητριών, ανάλαφρη, με τα ξανθά μαλλιά και τα γαλάζια μάτια. Οι σιδερένιοι κοινωνικοί κώδικες, τότε δεν επέτρεπαν τήν συνάφεια, ούτε στο προαύλιο τού παλαιού Δημοτικού Σχολείου, μεταξύ τών μαθητών, έτσι οι αισθητικές κλίσεις, ο ψυχικός πλούτος, οι προδιαγραφόμενες τάσεις, και οι συνακόλουθοι δημιουργικοί της δρόμοι, παρέμεναν, ερμητικά κλειστοί και ανεκδήλωτοι.

Πέρασαν πολλά χρόνια, όταν έγιναν γνωστές, οι αξιόλογες, καλλιτεχνικές της επιδόσεις, κυρίως στην Γλυπτική, αλλά και στην Ζωγραφική, στα ψηφιδωτά και στην Αγιογραφία, όπου σε όλα διακρίνεται, η άρτια τεχνική, η ευαίσθητη ματιά, η επιλογή τών θεμάτων και η καλλιτεχνική της παρόρμηση, συνομιλίας και μέθεξης με τον θεατή, μέσα από τα σημεινόμενα κάθε της έργου.

Γεννήθηκε στην Ελάτεια Λοκρίδας, όπου τελείωσε τήν στοιχειώδη εκπαίδευση, καταγόμενη από παλαιά και έγκριτη οικογένεια, με σημαντική παρουσία στην Δημόσια ζωή και Διοίκηση και κυρίως στην Εθνική Αντίσταση, πού σηματοδότησε εν μέτρω και τήν καλλιτεχνική της τάση και διαδρομή και το ιδεολογικό οπλοστάσιο, πού ακολούθησε, με συνέπεια.

Ολοκλήρωσε τήν Μέση εκπαίδευση, στο 3ο Γυμνάσιο Θεσπιδων τού Πειραιά.

Σπούδασε Γλυπτική, στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών (1957-1962), ως υπότροφος, τού Ι. Κ. Υ. με δάσκαλο, τού Γιάννη Παππά. Παράλληλα με τήν ενασχόλησή της αυτή, παρακολουθεί και μαθήματα υποκριτικής, στην Σχολή Σταυράκου (1957-1960). Εργάστηκε στην κατασκευή σκηνικών θεάτρου και κινηματογράφου. Με τήν περάτωση τών σπουδών της, στην Σχολή Καλών Τεχνών, εκτός τού διπλώματός της, στην Γλυπτική, πήρε και το θεωρητικό δίπλωμα, απαραίτητο εφόδιο, για ένα καλλιτέχνη, πού θέλει να διοριστεί καθηγητής, στην δημόσια εκπαίδευση.

Τήν περίοδο 1962-1964, συνέχισε τις σπουδές της, στο Εργαστήριο Ψηφιδωτού, τής Ανωτάτης Σχολής Καλών Τε-

Η ΓΛΥΠΤΡΙΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΔΗΜ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΑΤΕΙΑ (1935-2014)

Γράφει ο Παν. Γεωρ. Δημάκης, Υπεύθυνος Ιστορικού Αρχείου Δήμου Αμφικλείας Ελατείας Email: pgdimakis@gmail.com

Η Βασιλική Αντωνοπούλου σέ ασκήσεις σχεδίου, αποτυπώνοντας, τις ομορφιές τής Ύδρας.

ΦΩΤΟ 2.

Το εμβληματικό Μνημείο πεσόντων Εθνικής Αντίστασης 1941-1944, δημιούργησε με έμπνευση, αγάπη και πρωτοτυπία, για τον τόπο της, τήν Ελάτεια και σήμερα είναι τοποθετημένο, στην πλατεία τού Αη-Δημήτρη.

Αξιοποιώντας και αξιολογώντας το θέμα, πού γνώριζε πολύ καλά, έδωσε σ αυτό, ότι καλύτερο διέθετε σε γνώσεις και τεχνικές, με αναφορές έμμεσες και άμεσες, στην πλούσια τοπική ιστορία.

Το Μνημείο ακολουθεί τήν αρχαία πρακτική, τού Σήματος, με τον κωνικό σωρό από μεγάλα πολύχρωμα ποταμίσια βότσαλα, πού έχουν λειανθεί και εξαγιαστεί με το νερό.

Μέσα από αυτό, τέσσερες ανισουψείς ράβδοι, συγκρατούν τήν φαρδιά, μπρούτζινη πλάκα, με τρεις αδρά πλασμένες μορφές, έναν άνδρα, μία γυναίκα και έναν έφηβο, με διακριτό το φύλο, ενώ πίσω πυκνά και δυνατά υψωμένα τα χέρια, χαρίζουν το απαραίτητο βάθος πεδίου.

Έργο λιτό, πρωτότυπο και ευρηματικό, χρειάζεται πιο άνετο χώρο, για τήν ανάδειξή του.

χνών αποσπώντας έπαινο.

Το 1964, διορίστηκε καθηγήτρια τεχνικών μαθημάτων, στο πρώτο Γυμνάσιο Ναυπλίου. Πρώτη της φορά στην εκπαίδευση λοιπόν, στο πρώτο Γυμνάσιο, τής πρώτης πρωτεύουσας τού Ελληνικού κράτους. Ακολούθως, δίδαξε στα Γυμνάσια Σπάτων, Μαρκόπουλου, Παλλήνης, Νέου Ψυχικού. Τελευταίος της σταθμός στην εκπαίδευση, στάθηκε το 3ο Γυμνάσιο Γλυφάδας, απ' όπου συνταξιοδοτήθηκε, το 1985.

Από τότε και μέχρι το τέλος τής ζωής της, ασχολήθηκε με τη βυζαντινή αγιογραφία, και διετέλεσε μέλος, τής καλλιτεχνικής επιτροπής, τής υπηρεσίας Ναοδομίας, τής Ιεράς Συνόδου, τής Εκκλησίας τής Ελλάδος.

Τα έργα της βρίσκονται:

- Α) Στην Κεντρική Πλατεία του Δήμου Ελατείας Λοκρίδας (Μνημείο Εθνικής Αντίστασης 1941-1944)* φωτο 2
- Β) Σε πλατεία τής Φλώρινας (χάλκινη προτομή)
- Γ) Σε ιδιωτικές συλλογές.

Εκθέσεις στις οποίες έλαβε μέρος:

1. 3η Πανελλήνια Έκθεση Νέων (Ζάππειο, 1964)
2. Διεθνής Έκθεση Γλυπτικής «Νέα Γλυπτική» (1977)
3. 1η Διεθνής Biennale Γλυπτικής (Σκυρώνιο, 1977)
4. Έκθεση διαμαρτυρίας τών αποφοίτων τής Α. Σ. Κ. Τ. (1977)
5. Έκθεση «Γλυπτική '78» (Φιλοθέη, Αττική, 1978)
6. 2η Διεθνής Biennale Γλυπτικής (Σκυρώνιο, 1979)
7. Έκθεση «Γλυπτική '79» (Φάληρο, 1979)
8. Έκθεση Εικαστικών Τεχνών στην πολιτιστική εβδομάδα Ψυχικού (1989)
9. Έκθεση Εικαστικών Τεχνών περιοχής τού Δήμου Γλυφάδας (Γκαλερί Πιερίδη, 2001)

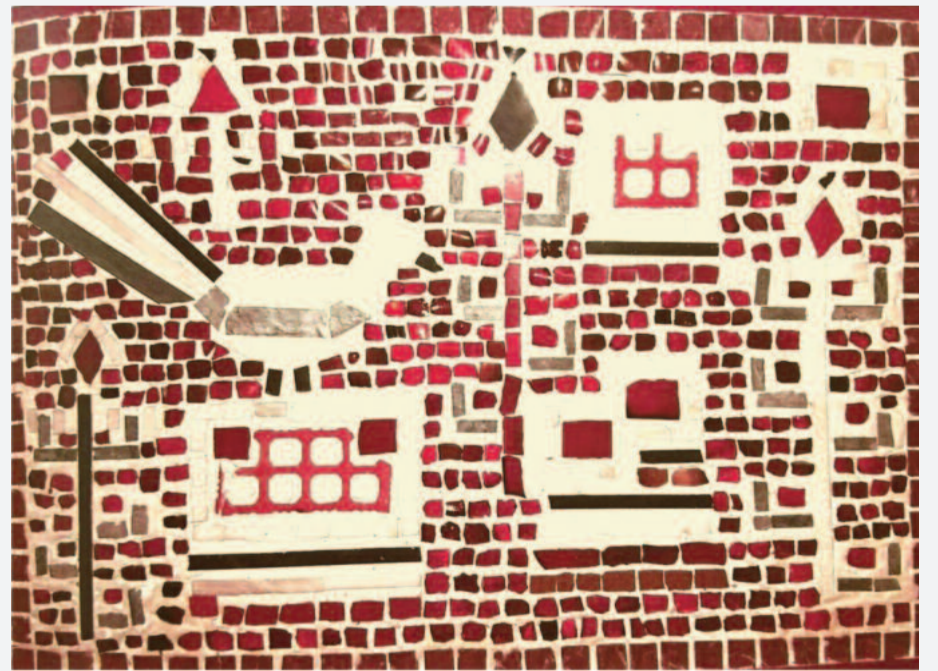
* Η Ελάτεια τίμησε το έργο της, "Μνημείο Εθνικής Αντίστασης 1941-1944" με τήν τοποθέτησή του σε περίοπτη θέση

Η Βυζαντινή μυστηριακή εσωστρέφεια, με ένταση στην μητρότητα, στα έργα της, όπου διακρίνεται και η προσπάθεια χρωματικών προσβαφαιρέσεων και απόστασης, από τήν ακαμψία.

Τά αγρολούλουδα τών λειμώνων τής χλωρής Ελατείας, με τά κατάστικτα χρωμάτων ύγρολειβαδα, ποτέ δέν έλησμόνησε, στην ζωγραφική της θεματογραφία.

Οί ευθείες γραμμώσεις στά ψηφιδωτά της, έχουν αναφορές σέ πλιθινες κατασκευές, πού ή έγκλειστη ζωή και κίνηση, συναντά τα Μεσαιωνικά και νεώτερα λαϊκότερα σύμβολα, πουλιά και θυρίδες επικοινωνίας.